בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הפתי כל
בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם ואקח את
הלוים תחת כל בכור בבני ישראל ואתנה את
הלוים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל
לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד
ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל
נגף בגשת בני ישראל אל הקדש ויעש משה
ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים בכל
אשר צוה יהוה ללוים כן עשו להם בני ישראל
ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם ויניף אהרן
אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן מ
לטהרם ואחרי כן באו הלוים לעבד את עבדתם
באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה
יהוה את משה על הלוים כן עשו להם ס
וידבר יהוה אל משה לאמר זאת אשר ללוים
מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא
צבא בעבדת אהל מועד ומבן חמשים שנה
ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד ושרת
את אחיו באהל מועד לשמר משמרתם ועבדה
לא יעבד ככה תעשה ללוים במשמרתם ס
וידבר יהוה אל משה במדבר
סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים
בחדש הראשון ויעשו בני ישראל את הפסח
במועדו בארבעה עשר יום בחדש הזה בין
הערבים תעשו אתו במועדו כל חקתיו

אלי דילי כל בכרא בבני ישראל
באנשא ובבעירא ביומא דקטלת
כל בכרא בארעא דמצרים
אקדישית יתהון קדמיי וקריבית
ית לוואי חלף כל בכרא בבני ישר
ישראל ויהבת ית לוואי מסירין
לאהרן ולבנוהי מבני ישראל
למפלח ית פלחן בני ישראל במשכן
זמנא ולכפרא על בני ישראל
ולא יהי בבני ישראל מותא
בקרבא בני ישראל לקדשא ס
ועבד משה ואהרן וכל כנשתא
דבני ישראל ללוואי לכל די
פקיד יי ית משה ללוואי כן
עבדו להון בני ישראל ואדכיו
לוואי וחויריו לבושיהון ואתיין
אהרן יתהון ארמא קדם יי וכפר
עליהון אהרן לדכותהון ס ובתר
כן עלו לוואי למפלח ית פלחנהון
במשכן זמנא קדם אהרן וקדם
בנוהי כמא דפקיד יי ית משה
על לוואי כן עבדו להון ס
ומליל יי ית ללוואי מבר עם
עשרין וחמש שנין ולעילא
ייתי לחילא חילא בפלחן משכן
זמנא ומבר חמשין שנין
יתוב מחיל פלחנא ולא יפלח עוד
ישמש עם אחוהי במשכן
זמנא למטר מטרא ופלחנא לא
יפלח כדין תעביד ללוואי
במטרת הון ס ומליל יי
עם משה במדברא דסיני בשתא
תניתאה למפקהון מארעא
דמצרים בירחא קדמאה למימרא
ויעבדון בני ישראל ית
פסחא בזמניה ס בארבעת
עשר יומא בירחא הדין

לפני מלאך יהוה והשטן עמד
על ימינו לשטנו ס ויאמר יהוה
אל השטן יגער יהוה בך השטן
ויגער יהוה בך הבחר בירושלם
הלא זה אוד מרגל מאש ס
ויהושע היה לבוש בגדים צואים
ועמד לפני המלאך ויענ
ויאמר אל העמדים לפניו
לאמר הסירו הבגדים הצואים
מעליו ויאמר אליו ראה
העברתי מעליך עונך
והלבש אותך מחלצות ס
ואמר ישימו צניף טהור
על ראשו וישימו
הצניף הטהור על ראשו
וילבשהו בגדים והמלאך
יהוה עמד ס ויעד המלאך
יהוה ביהושע לאמר כה
אמר יהוה צבאות אם
בדרכי תלך ואם את משמ

בכורי בהמה ובכורי אדם
מבחורי כמבו
דשיעיל עד מי ה
קם כרי שלמי
אהל מי לכ
ספרא שמעון בר
ובכם פנא גלגל
ויהי עוד שלו
ישראל וגשת
אל הקדש
שאם יגע ו
יהי עוד שלו
ויהרן וכל עדת וגו' ושרת
השרתים מהרן הכן. יטר סמוך
ירתם: מושר עהי' כן עשו
הן בני שבת העשים והעשה
סהם שיחד והם לו עיכב מכן
חמש ועשרי וגו' ובמקום יחד
הוא יוזר חבן שלשים שנה
הוא כיסר ק עשרים חמש כמן
ולוחר הלמת עבודה ולוחר
חמש טעם וק שלשים עבד
מכמן הלוחר שלו הוה סיון
יפה מושעקן חמש שנה שוב
איזן רואה: כפי שכתב ומנו שמעה
מע לאבלא ולא: לא יעבד עוד
עבודת משא בבתן. אבל
חוזר הוא לעבדת ש עריה ושרי
ולעשן עגלות וזהו שרת יות
יחין עם אחוהי סמגוין
לשמר ומטמרת לחנת סביב
היהל והקים והורד בטעת
מסעות: בחדש הראשון
ומרטה שהרשש הסע לא
נמוכה עד אחר לחתה
שאין סדר מוקדם ומאוחר
בסדרה ולוה לא סמכן כן
ומפני שהוא נמתק של יטר
שכל ארבעים שנה שהי
במדבר לא הקרבו אלא פסח
זה כלבד: מועדו. יון. בשעת
אין. בנוויה. כל חקהן
אילו מעוהר שבעפן שה
תמים זכר קשנה: בכל
משפטין איל מעות שעל
נעפו מאקום מחר לשבעת
ימים. ולמינה ולבעיר חמץ
ויב ויזכר משה וגו' מהלא
הלא נאו. ודבר משה את
מועדי ה. אלא ששמש.